

Minneord i Aftenspostens morgenutgave torsdag 18 juni 2009.

Hans Staaland

Professor i zoologi, Hans Staaland døde 23. mai, 70 år gammel, etter lengre tids sykdom. Med ham er en fremragende forsker og sentral medarbeider ved Universitetet for miljø og biovitenskap gått bort.

Hans var født i Rollag i Numedal 21. november 1938. Gjennom barndom og oppvekst utviklet han en lidenskapelig naturinteresse, som siden ble til universitetsstudier og arbeidsfelt.

Som forsker utførte Hans banebrytende arbeid, spesielt omkring drøvtyggenes mineralomsetning. Etter Tsjernobyl-ulykken la han, sammen med andre, det faglige grunnlaget for nedfôring av radioaktive dyr. Hans hadde en spesiell forkjærlighet for Arktis - og reinsdyr - både ville og tamme. Det førte han til Alaska hvor det ble flere, lengre studieopphold. Og før internasjonalisering ennå var blitt ett moteord ved universitetene, hadde Hans etablert solide faglige bånd og omfattende samarbeidsprosjekter med nordamerikanske kolleger.

Hans fikk i stand universitetets første, formelle studentutveksling med et utenlandsk universitet. Som nokså selvfølgelig for Hans ble det University of Alaska. Og mang en UMB-student kan takke Hans for realisering av ungdomsdrømmen om et studieopphold i denne fascinerende staten. Han hadde også gleden av å se flere av sine doktorander videreføre faget i sentrale posisjoner innen norsk reinforskning.

Hans var nettopp valgt som instituttleder i 2001 da han selv oppdaget at ikke alt var som det skulle være. Han hadde problemer med hukommelse og konsentrasjon. I løpet av ganske kort tid drev han inn i et mentalt tåkeland som han ikke selv kunne komme ut av og hvor heller ikke hans nærmeste kunne nå ham. Familie og venner var hjelpeløst vitne til hvordan Alzheimer brøt ned den sterke og livsglade mannen. Men vi vil huske Hans som den fremragende forsker og inspirerende medarbeider han engang var.

KNUT HOVE, rektor

HANS FREDRIK HOEN, instituttleder